

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Lucij papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Decreta Lucij pape.

mus inuicem mēbra, Et alibi: Nolite mentiri inuicē. ¶ Hæc sunt præcepta saluatoris, hæc prophetarum, hæc sanctorum patrum instituta. Quæ si quis inuicem duxerit hostis est animæ suæ, quia nemo contra prophetas, nemo contra apostolum, nemo contra euangelium facit aliquid absque periculo. ¶ Et summopere præuidendum est, ne pastorem suum oues quæ ei commissa fuerant reprehēdere (nisi à fide exorbitauerit) neque accusare præsumat, quoniā tales accusationes vim non habent, neque eis nocere possunt. Vnum vero charissimum (ut ait beatus apostolus Petrus) non lateat vos, quia vnus dies apud dominum, sicut mille anni, & mille anni sicut vnus dies. Non tardat dominus promissis, sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reuerti. Aduenit autem dies domini ut sur, in qua cæli magno impetu transierint, elementa vero calore soluentur, & elementa ignis ardore tabescunt. Vos autem charissimi, dixit Iudas apostolus, memores estote verborum quæ prædicta sunt ab apostolis domini nostri Iesu Christi, quæ dicebant vobis, quoniā in nouissimo tempore venient illusores secundum sua desideria ambulantes impietati. Hi sunt qui segregant semetipsos animalibus, spiritum non habentes. Vos autem charissimi superedificates vosmetipsos sanctissimæ vestre fidei in spiritu sancto orantes ipsos vos in dilectione dei seruate expectantes misericordiam domini nostri Iesu Christi in vitam æternam. Et hos quidem arguite iudicatos, illos vero saluate de igne rapietes. Alii autem miseremini in timore, odiētes eam quæ carnalis est maculata tunicā. Nullus enim sacerdotum cānam alieno committat iudicio, nisi ad sedem apostolicam fuerit appellatus, sed vnusquisque coprouinciales iudices & notos habeat, nisi aliquam vim temerariæ multitudinis illic timuerit, aut infestos, aut suspectos inibi iudices habuerit, pro quibus causis ad maioris autoritatis iudices, & ad alias prouincias appellare, & venire concessum est. Oia ergo quæ aduersus absentes in omni negotio aut loco agunt aut iudicant omnino vacuent, quoniā absentem nullus addicit, nec vlla lex dānat, facile ergo homo hominem fallere potest, non tamen deum, cuius oculus oia nuda sunt & aperta. Vnde ait propheta. Dominus nouit cogitationes hominum quoniam vanæ sunt. Sapiens ergo non est qui nocet, nec quicumque mali vult quod fidelis est, aut cuius insidias machinat. ¶ Hortamur fratres, & monemus tuam dilectionem, ut omnes semper prout melius poteris adiuues, confortes & consolers, & sacramenta super quibus hæc sancta Romana ac vniuersalis ecclesia consulere voluisti fieri prohibeas, & neminem vnquam infestes, aut noceas. Hæc frater ad reliquos fratrum notitia tua faciat sanctitas peruenire, ut omnes hæc mala caueant, & sicut generaliter tam ab ipso domino quam a sanctis & reliquis apostolicis viris, & cæteris patribus sunt prohibita, ita generaliter ab omnibus custodiant. Bene valere beatitudinem tuam semper optamus, & sacris virtutibus proficere te desideramus, frater charissime atque amantissime. Data. XI. Calendas Iunij, Maximo & Decio. IIII. consulibus.

Incipiunt decreta Lucij pape

D
Anno dñi
278. Gallo
huliano
imperato
re regnare

llectissimis fratribus omnibus episcopis partibus occidentalibus tam Gallis quam Hispanis consistitibus, Lucius episcopus in domino salutem. Literas dilectionis vestre quas ad beati Petri apostoli sedem pro vestri causa negotij misistis, libenter suscepimus, sed de vestris afflictionibus non modice contristati sumus. Significastis enim vos tam a quibusdam non rectam fidem tenentibus, sed erroribus implicitis, quam & ab alijs eos imitatoribus vos persequi & infamari, atque vestras ecclesias suis dotibus, & fidelium oblationibus expoliari, vestrosque ministros nimis vexari, & ideo multos a vobis & a recta fide discedere, quoniam eis non potestis defensionem impedere nec ea que necessaria sunt ministrare. Nolite mirari fratres si vos maliuoli & impij persequuntur, cum ipsum Christum caput nostrum sint persecuti, vnde & consolatricem ipsam habetis veritatem, quæ ait. Si patrum familias Belzebuth vocauerunt, quanto magis domesticos eius? Ipsa iteque consolans nos, loquitur dicens. Si de hoc mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret, sed quia non estis de hoc mundo, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Propter tales fratres hortamur vos sicut & in hac sancta ecclesia constitutum habemus, ut semper testes vobiscum sacerdotes & diaconos habeatis, & licet conscientiam sufficere possit propria, tamen propter maliuolos, iuxta apostolum etiam testimonium vos oportet habere bonum ab his qui foris sunt. ¶ Quoniam & in hac sancta sede constitutum habemus, ut duo presbiteri, vel tres diaconi in omni loco episcopo non deserant propter testimonium ecclesiasticum. Episcopi ergo non sunt leuiter accusandi vel detrahendi, quia iniuria eorum ad Christum pertinet, cuius vice & legatione funguntur in ecclesia. Vnde vobis omnibus & quod vobiscum sunt in nostro solatio, sicut & olim factum inuenimus, constitutum placuit, ut criminatos maiorum natu per alios non fiant, nisi per ipsos qui crimina intendunt, si tamen ipsi digni & irreprehensibiles apparuerint, & actus docuerint publicis omni se carere suspicionem atque inimicitiam & irreprehensibilem fidem ac conversationem

tionē ducere. Vnde placuit vt à quibuscūq; iudicibus ecclesiasticis ad alios iudices ecclesiasticos vbi est maior autoritas (si fuerit prouocatū) audiētia nō neget. Itē constituimus sicut & à sc̄tis apostolis, eorūq; successoribus decretū reperimus, si qs metropolitanus ep̄s nisi qd solūmodo ad propriā ptinet parrochia sine cōsilio & volūtate oīm cōprouincialīū ep̄oz extra aliquid agere tētauerit gradus sui periculo subiacebit, & qd egerit irritū habeat & vacuū. Sed quicqđ de cōprouincialīū cōep̄oz causis eozq; ecclesiāz & clericoz atq; seculariū necessitatibus, aut de quibuscūq; cōmunibus causis agere aut disponere necesse fuerit, hoc cū omniū consensu cōprouincialīū agat pontificū, nō aliquo dñationis fastu, sed cōcordi & humillima administratione, sicut dñs ait. Nō veni ministrari, sed ministrare. Et alibi. Qui maior est vestrū, erit minīster vester, & reliqua. Sicut vero p̄ singulas prouincias obseruet ne posteriores se prioribus suis parrochias, agāt iuxta sanctorū cōstituta patrū, vt vno aīo, vno ore cōcorditer sc̄tā glorificet trinitas in secula. Sicut autoritate sulti apl̄ca p̄cipimus, vt nullus metropolitanus ep̄s absq; ceteroz oīm cōprouincialīū ep̄oz instantia aliquoz audiat causas eoz, qā irrita erunt, & ipse cām pro facto dabit. Ep̄i vero p̄ singulas prouincias obseruet ne posteriores se prioribus suis p̄ferat, nec eis inconsultis (nisi qđ ad propriā ptinet parrochia) aliqd agāt, sed oēs de cōibus eoz causis cōsonā sniam proferat & determinet, quoniā aliter acta nullas vires habebūt, nec ecclesiastica reputabunt. ¶ Bonū esset fratres, & valde deū timētibus, & pie viuere volentibus necessariū, si intra catholicā ecclesiā nullius mali aut infestationis alicuius erga dñi sacerdotes aut iuste & pie volētes viuere germē exurgeret. Sed qā p̄ualete inuidia (qd deterius est) surgit & crescit atq; nimis se in oēs partes extēdit, idcirco necesse est illud ecclesiastico & apostolico abscindi mucrone, ne seruos dei ac dñi sacerdotibus valeat nocere aut pdere. Exhonorauit em̄ dñs, vt in ecclesiastico legitur libro, cōuētus maloz, & destruxit deus eos vsq; in finē. Sedes ducū sup̄boz destruxit deus, & sedere fecit mites pro eis. Radices gentiū sup̄boz arefecit deus, & plātavit humiles ex ipsis gētibus. Terras gētū euertit dñs, & pdidit eas vsq; ad fundamentū. Arefecit ex ipsis & dispdidit eos, & cessare fecit memoriā eoz de terra. Perdidit deus memoriā sup̄boz, & reliquit memoriā humiliū sensu. Nō est creata hoībus supbia neq; iracūdia nationi mulierū. Semē hoīm honorabit hoc qđ timet deū, semē autē hoc exhonorabit hoīnū qđ preterit mādata dñi. In medio fratrū rector illoz in honore, & qđ timet dñm, erūt in oculis eius. Gloria diuitū honoratoz & pauperū timor dei est, noli despiciere hominē iustum pauperē, & noli magnificare viz peccatorē diuitē. Magnus est iudex, & potēs est honore & nō est maior illo qđ timet deū. Seruo sensato liberi seruiunt, & vir prudēs & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius nō honorabit. Noli te extollere in faciēdo opera tua, & noli cunctari in tēpore angustia. Melior est qđ operat & abundat in oībus qđ qui gloriat & eget pane. Fili in māuetudine serua animā tuā & da illi honorē secundū meritū suū. Peccantem in animā suā quis iustificabit, & qs honorificabit exhonorantē animā suā. Pauper gloriatur p̄ disciplinā & timorē suū, & est homo qui honorificatur propter substantiā suam. Qui gloriatur in paupertate, quanto magis in substantiā & qui gloriatur in substantiā, paupertatē vereatur. Sapientia humiliati exaltabit caput eius, & in medio magnatoz confidere illū faciet. Nō laudes viz in specie sua, neq; spernas hominē in visu suo. Breuis in volatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. In vestitu ne gloriaris vnq; nec in die honoris tui extollaris, qm̄ mirabilia opa altissimi solius, & gloriosa & abscofa & inuisa opa illius. Multi tyrāni sederūt in throno, & insuspicabilis portabit diadema. Multi potētes oppressi sunt valide, & gloriosi traditi sunt in manus alteroz. Priusq; interroges ne vituperes quēq;, & cū interrogaueris corripe iuste. Priusq; audias ne rñdeas verbū, & in medio senioz ne adñcias loqui. De ea re qđ te nō molestat ne certaris, & in iudicio peccatiū ne cōsistas. Fili mi ne in multis sint actus tui & si diues fueris nō eris immunis à delicto. Si em̄ secutus fueris nō apphēdes, & nō effugies si p̄curreris. Est hō laborās & festinās & dolēs impius, & tāto magis nō abūdat. Est hō marcidus egēs recuperatōe plus deficiēs virtute, & abūdās paupertate & oculus dei respexit illū in bono, & crexit illū ab humilitate ipsius & exaltabit caput eius, & mirati sunt in illo multi & honorauerūt deū. Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas à deo sunt, datio dei p̄manet iustis & p̄fectus illius successus habebūt in æternū. Est qđ locupletat parce agēdo, & hæc pars mercedis illius in eo qđ dicit, inueni requiē mihi, & nō māducabo de bonis meis solus, & nescit qđ tēpus p̄tereat illū, & relinquet oīa alijs & moriet. Sta in testamēto tuo, & in illo colloquere & in opera mādatorū tuoz veterasce. Ne māseris in opibus pctōz. Cōfide autē in deo, & mane in loco tuo, facile est em̄ in oculis dei subitō honestari pauperē. Bñdictio dei in mercedē iusti festinat, & in honore veloci p̄cessus illius iustificat. Ne dicas, qđ est mihi opus & qđ erūt mihi ex hoc bona. Ne dicas, sufficiēs mihi sum & qđ ex hoc pessimabor. In die bonoz ne immemor sis maloz, & in die maloz ne imemor sis bonoz, qm̄ facile est corā deo in die obitus retribui-

Decreta Lucij pape.

ere vniciq; secū dū vias suas. Malicia horæ obliuionē facit luxuriæ magnæ, & i fine hoīs de-
nudatio opeꝝ illius. Ante mortē ne laudes hominē quēq; qm̄ i filijs suis agnoscat vir. Nō oēm
hominē inducas in domū tuā, multæ em̄ infidiæ sunt dolosi. Sicut em̄ eructat ꝑcordia fetan-
tiū & sicut ꝑdix inducit in caueā, & vt capræa in laqueū, sic & cor supboꝝ, & sicut ꝑspector
vidēs casum ꝑximi sui. Bonā in malū cōuertit infidiator, & in electis ꝑponit maculā. A scintilla
vna auget ignis, & ab vno doloso auget sanguis. Hō vero ꝑctōr sanguini infidiat. Attēde tibi à
pestifero, fabricat em̄ mala ne forte iducat sup te subannationē i ꝑpetuū. Admitte ad te alie-
nigenā, & subuertet te i turbine, & abalienabit te à tuis ꝑprijs. ¶ Tales charissimi valde sunt ca-
uēdi vsq; dū aut cōuertant, aut abscindant verbo diuino. Beatus autē est ille q nō est lapsus i ver-
bo ex ore suo, & nō est stimulatus in tristitia delicti. Felix q nō habet animi sui tristitiā, & nō
abscedit abs ꝑe sua. Scriptū est em̄, Melior est vnus timēs deū q mille ꝑꝑij. Sapiēs vero non est
ois q nocet. Res qꝑ ecclesiæ vřay & oblatōes fidelīū quas significastis à qbusdā irruētibus ve-
xari, vobisq; & ecclesijs vřis auferri, idubitatē maximū est ꝑctm̄, testāte ipsa scriptura, q ait:
Qui abstulerit aliqd patri vel matri, & dicit hoc nō eē ꝑctm̄, homicidæ ꝑarticeps ē. Pater er-
go nř sine dubio deus est, q nos creauit, & mater nřa ecclesia q nos in baptismo spūalr genera-
uit. Et ideo q Christi ꝑecunias & ecclesiæ auferit, fraudat & rapit, homicida in conspectu iusti
iudicis eē deputabit, vnde scriptū est. Qui rapit ꝑecuniā proximi sui iniquitatē facit, q aut ꝑe-
nias vel res ecclesiæ abstulerit, sacrilegiū facit. Vnde & Iudas q ꝑecuniā fraudauit, q vsibus ec-
clesiæ. i. pauperibus q̄s ecclesia ꝑascere debet distribuebat iussu saluatoris (cuius vicē epi tenēt)
nō solū fur, sed fur & sacrilegus factus ē. De talibus em̄, i. q facultates ecclesiæ rapiūt, fraudant,
vel auferūt, dñs cōmīnās oibus, ꝑ ꝑphetā loquit, dicens: Deus ne taceas tibi, ne fileas & nō q-
escas deus, q̄a ecce inimici tui tumultuati sunt, & q oderūt te leuauerūt caput. Cōtra populum
tuū ne qter tractauerūt, & inierūt cōsiliū aduersus archanū tuū, dixerūt, venite & conteramus
eos de gēte, & nō sit memoria noīs Israel vltra. Qm̄ tacuerūt corde pariter cōtra ꝑcedus ꝑeꝑi-
gerūt tabernacula Idumæ & Imaelitarū, Moab, & Agareni, Gebal, & Amon, & Amalech,
Palestina cū habitatoribus Tyri. Sed & Assur iunxit se cū eis, facti sunt brachium filioꝝ Loth
Fac illis sicut Madiā, sicut Sylare, sicut Iabin in torrēte Cison. Cōtriti sunt i Endor, fuerūt q̄si
sterquiliniū terræ. Pone duces eoꝝ sicut Oreb & Zeb, sicut Zebee, & Salmana. Oēs ꝑrīcipes
eoꝝ q dixerūt, ꝑsideamus nobis pulchritudinē dei. Deus meus pone illos vt rotā, q̄si stipu-
lā añ faciē vēri. Quō ignis cōburit syluā & sicut flāma deuorat mōtes, sic ꝑsegrīs eos in tēpesta-
te tua & i turbine turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia, & q̄rēt nomē tuū dñe. Cōfundā-
tur & cōturbent vsq; i æternū, & erubescāt, & pereāt, & sciāt q̄a nomē tuū dñs solus, tu excel-
sus sup cēm terrā. ¶ Hęc fieri ꝑphetæ, hęc apl̄, hęc successores eoꝝ & oīm catholicos ꝑtꝑe
vetāt decreta, & tales ꝑsumptos sacrilegiū eē dijudicāt. Quos nos sequētes exēpla oēs tales
ꝑsumptos & ecclesiæ raptōres, atq; suarū facultatū alienatores, vnā nobiscū à liminibus san-
ctæ mris ecclesię anathematizatos apl̄ca autoritate pellimus & dānamus, atq; sacrilegos esse
iudicamus, & nō solū eos, sed oēs cōsentientes eis, q̄a nō solū q faciūt rei iudicant, sed etiā q cō-
sentiūt faciētibus, ꝑ em̄ ꝑcna & agētes & cōsentientes cōprehēdit. Vos ergo frēs vigilate &
orate, viriliter agite & confortamini in dño, & oīa vestra (iuxta apostolū) in charitate fiant. A
recta ergo fide & apostolico tramite ꝑpter vllā ꝑturbationē nolite recedere, sciētes q̄a iux-
ta saluatoris sn̄iam, beati sunt q ꝑfectionē patiūtur ꝑpter iustitiā. Hęc est apostolorum
viua traditio, hęc vera charitas q ꝑrædicāda est, & ꝑcipue diligēda ac fōueda atq; fiducialiter
ab oibus tenēda. Hęc sancta & apostolica mater oīm ecclesiæ Christi ecclesia q ꝑ dei oī-
ꝑotētis grām à tramite apostolicæ traditionis nunq̄ errasse probatur, nec hæreticis nouitati-
bus deprauāda succubuit, sed vt in exordio normā fidei apostolicę ꝑcepit ab autoribus suis
aploꝝ. Chři principibus illibata sine tenus manet secundū ipsius dñi saluatoris diuinā ꝑllici-
tationē, q discipulos suos ꝑncipi in suis fatus est euangelijs, Petre inquis, ecce Satā expe-
tiuit, vt cribraret vos sicut q cribrat triticū, ego aut ꝑ te rogauī, vt non deficiat fides tua, &
D tu aliquādo conuersus cōfirma frēs tuos. ¶ Consideret itaq; vestra excellēs prudētia q bonum
sit ꝑsistere in disp̄satione vobis credita, & in fide recta, atq; hæreticis & æmulis Chři repu-
gnare, & nunq̄ à veritatis tramite declinare, qm̄ dñs & saluator omniū cuius fides est q ꝑ nō
bis mori nō dubitauit, & ꝑprio nos suo redemit sanguine, qui fidem beati Petri non defe-
cturā ꝑmisit, & cōfirmare eū frēs suos admonuit, q̄ apostolicos ꝑntifices meæ exiguitatis
ꝑdecessores cōfidētē fecisse semp cunctis est cognitū. Quos & ꝑuillitas mea licet impar &
minima, ꝑ suscepto tñ diuina dignatione ministerio ꝑdisse qua cupit existere. Vx em̄ erit
nobis q huius ministerij onus susceptū habemus, si veritatē saluatoris nři Iesu Chři quā apo-
stoli ꝑdicauerūt, ꝑdicare neglexerim⁹, vx erit nobis si filētio veritatē ꝑꝑserimus, quā eroga-
re nūmularijs iubemur, i. christianos populos ibuere & docere. Quid in ip̄s Chři futuro di-
cturi

Eturifumus examine si sermonū eius veritatē cōfundimur p̄dicare. Quid erit de nobis cū de cōmissis nobis aiabus, & de officio suscepto rōnē iustus iudex. Christus dñs noster districtā exegerit: Ideo fr̄es hortor dilectionē v̄ram obtestor & moneo, vt qua debetis & potestis sollicitudine vigiletis ad iueſtigādos hereticos, & inimicos sanctæ dei Ecclesiæ, & à sanis mētibus ne peſtis hæc latius diuulget, seueritate, qua potestis, p̄ viribus extirpetis. Qm̄ vt habebit à deo dignæ remuneratōis p̄m̄iū q̄ diligētius qd' ad salutē cōmissæ sibi plebis p̄ficiat, fuerit executus, ita añ tribunal dñi de reatu negligētie se nō poterit exculare q̄cūq; plebē suā cōtra sacrilegę p̄suasiōis auctores noluerit custodire. Data Calē. Aprilis Gallio & Volufiano, IIII. CC. cōcess.

Decreta Stephani pape.

ILECTISSIMO fratri atq; familiari amico Hylario Stephanus

Ep̄s intīmæ charitatis salutē. Quanq̄ sperē dilectionē tuā ad omne opus bonū esse deuotā, tamē pro familiaritate qua nobis cōiunctus esse cognosceris, vt tua efficaci or fiat industria, cōgruū nobis v̄sum est, has fraternitatis l̄ras tuę dilectioni debere dirigere. Monemus te charissime semp̄ in bonis manere, & à malis cauere. Cū bonis & rectæ fidei ac sanctæ conuersatōis hoibus assidue eē, & à p̄uersis ac fratrum insidiatoribus (nisi vt eos conuertas, & ad concordia reducās) separari. Qm̄ (vt ait Apostolus) corrumpunt mores bonos colloquia mala. Et ip̄a p̄ se veritas dicit: Si oculus tuus scādalizauerit te, erue eū

A
Anno dñi
261. hic des
struxit tēs
plū Dar
Galera
no 2 Bale
no iperāt
b⁹ vt dicit
Haucke?

& projice abs te. Et si manus tua scādalizauerit te, abscinde eā, & projice abs te. Silt & de pede agēdum est, q̄ melius est tibi luscū aut claudū intrare in regnū celoz; q̄ duos oculos, aut duas manus, aut duos pedes habētē mitti in gehēnā ignis. Et in Ecclesiastico inueniet libro. In bonis viri inimici illius, in tristitia vero & in malitia illius, amicus agnitus ē. In labijs suis indulcat inimicus, & in corde suo insidiat, vt subuertat te in foueā. Et q̄ tetigerit picē, inquinabit ab ea. Et q̄ cōcauerit supbo induet supbia, p̄dus sup se tollit q̄ honestiori se cōicat, ditiori te ne fueris socius. Quid cōcabit cacabus ad ollā? Quādo se colliserint, cōfringet. Diues iniuste ager & fremet, paup̄ aut latus tacebit. Si largitus ei fueris, assumet te, & si nō habueris, derelinquet te. Si habes, cōiuet te cū, & euacuabit te, & ip̄e nō dolebit sup te. Si necessarius illi fueris, supplāta bit te, & subridēs spem, dabit narrās tibi bona, & dicet: Quid opus ē tibi? Et cōfundet te in c̄tibus suis, donec te exinaniet bis & ter, & in nouissimo deridebit te. Postea vidēs derelinquet te, & caput suū mouebit ad te. Humiliare deo, & expecta manus eius. Attē de ne seductus in stultitia humiliaris. Noli eē humilis in sapia tua, ne humiliatus in stultitia seducaris. Aduocatus à potētiore discede, ex hoc em̄ magis te aduocabit. Ne improbus sis, ne ipingaris, & ne lōge sis ab eo, & eas in obliuionē. Ne retineas ex equo loq̄ cū illo, & ne credas multis verbis illius. Ex multa em̄ loquela tētabit, & subridēs interrogabit te de absconditis tuis. Immitis animus illius cōseruabit verba tua, & nō parcat de malitia, & de vinculis. Caue tibi, & attē de diligētē auditui tuo, qm̄ in subuersiōe tua ambulat. Audiēs vero illa quasi in somnis vide, & vigilabis. Om̄i vita tua dilige deū, & inuoca eū in salute tua. Om̄e añal diligit sile sibi, sic & ois hō p̄ximū sibi. Ois caro ad silem sibi coniūgit, & ois hō sili sibi sociat. Si cōcabit lupus agno aliqñ, sic p̄cōr iusto. Quæ cōicatio sc̄tō homini ad canē, aut q̄ pax bona diuiti ad pauperē, venatio leonis onager in heremo, sic pascua diuitū sunt pauperes. Et sicut abominatio ē supbo hūilitas, sic execratio diuiti paup̄. Diues cōmotus cōfirmat ab amicis, humilis at cū ceciderit, expellet & à notis. Diuiti decepto multi recuperatores, locutus ē supba, & iustificauerit illū, hūilis deceptus ē, & isup arguit, locutus ē sensate, & nō ē dat⁹ ei locus. Diues locutus ē, & oēs tacuerūt, & verbū illi⁹ vsq; ad nubes p̄ducēt. Paup̄ locutus ē, & dicūt: Quis ē hic? Et si offenderit, subuertūt illū. Bona est substātia, cui nō ē p̄c̄m̄ in cōscia, & neq̄ssima paup̄tas in ore ip̄i. Cor hois imutat faciē illius, siue in bona, siue in mala. Vestigiū boni cordis, & faciē bonā difficile iuenies & cū labore.

¶ Hæc frater caue tibi, & post cōcupiscētias tuas nō vadas. Qd̄ vero consuluisti sedē Apostoli cam qui sunt infames, aut q̄ ad gradus Ecclesiasticos nō sunt admittēdi, & nosse te credimus, & p̄ autoritate sedis Apostolicæ te infor mare nō denegamus. Infames aut eē eas p̄sonas dicimus quæ p̄ aliqua culpa notant infamia, i. oēs q̄ Christianæ legis normā abiciūt, & statuta Ecclesiastica contēnunt silt fures, sacrilegos, & oēs capitalibus criminibus irretitos. Sepulchroz quoq; violatores, & ap̄oz, atq; successoz eoz, reliquozq; p̄m̄ statuta libētē violātes, & oēs qui aduersus p̄ses armanf, q̄ in omni mundo infamia notant. Silt inestuosos, homicidas, periuros, raptos, maleficos, veneficos, adulteros, de bellis fugiētes. Et q̄ idigna sibi petūt loca tenere, aut facultates eccl̄iæ abstrahūt iniuste, & q̄ fr̄es calumniant, aut accusant, & nō p̄bāt, vel